

[Rager.]

udtrykker sig paa. Men naar man paa den anden Side bemærker, at samme Hr. Raft netop i de samme Dage af en konservativ Organisation kaares til Kandidat i en Kreds, der næstentlig vil føre ham ind i Folketinget ved første Valg, ja, saa er det, man siger: Har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller virkelig Magt i sit Parti, eller blæser Partiet fuldstændig sin Formand her et Stykke? For det er jo dog givet, at den Afstand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tog fra sin Partifælle, var meget stærk og skarp. Naturligvis, i Formaliteten ser den blødere ud her, men naar man forstaar at læse og ved, under hvilke Former Afstand fra Partifæller bliver taget, ja, saa synes jeg, at den var meget skarp. Men saa kan man jo heller ikke rigtig forlige sig med, at den samme Person bliver opstillet som Tillidsmand. Ganske vist løftede det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Pegefingern nogle Dage efter og sagde: men han gaar ind paa de sædvanlige Vilkaar i dette Parti. Men vi ved jo fra det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at der er stor Liberalitet inden for Partiet paa Forfatningsspørgsmaalet, og mon der saa ikke ogsaa bliver det for Hr. Raft paa et og andet Omraade?

Men dernæst vil jeg sige med Hensyn til det andet Cirkulære, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen læste op, at det slap det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ualmindelig let fra, for han talte om noget andet. Nu skal jeg ikke gaa ind paa denne Omtale af noget andet, jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen i Gaar paa tilstrækkelig kraftig Maade diskuterede dette Spørgsmaal, og den Diskussion skal jeg overlade til det ærede Medlem at føre videre med de ærede konservative Medlemmer, naar de kommer tilbage hertil igen. Men naar nu de Konservative forsvarer deres Agitationskorps med, at det var nødvendigt at skaffe Ro paa Møder, vil jeg gerne spørge: Hvorfor faar vi saa frem et Cirkulære, der, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fortalte, omhandler, hvorledes man skal foretage Bagom-Opmarch paa Mødepladser, hvordan man skal have Adjutant i Spidsen af Kolonnen, hvordan 4de Divisions 3die S. T. Kolonne skal udrustes med Bidetænger for at kunne forcere Pigtraadshegn?

Nu er der vel ikke nogen her i Landet, der saa ofte kommer til Møder som mine ærede Kolleger i denne Sal. Jeg vil gerne spørge: Plejer vi at skulle forcere Pigtraadshegn paa Møderne? Jeg vil gerne spørge Det

konservative Folkeparti: Hvornaar er det, de forcerer Pigtraadshegn? Jeg er klar over, at de fleste af Partiets Medlemmer er ude at slibe Bidetænger i disse Dage, men det vil interessere mig ogsaa, om der maa blive indsamlet en Statistik fra disse Dages Møder om, hvornaar de har brugt Bidetænger. Og vi maa da kunne faa en Forklaring paa disse Bidetænger. Hvornaar er Bidetænger nødvendige for at afskaffe Mødeterror? I hvilke Tilfælde har man set det, og eksisterer der nærmere Brugsanvisninger? For saa synes jeg, da vi alle arbejder mod Mødeterror, at det var rart at faa at vide, hvordan vi skal bære os ad, saa kunde vi maaske alle blive udrustet med disse Bidetænger, som synes at være en Nødvendighed for at forhindre Mødeterror her i Landet.

Det er man fra konservativ Side gaaet let hen over, man er ikke gaaet til Bunds i dette Cirkulære. Og Bagom-Opmarch — hvis vi samtidig kunde faa lidt at vide om den! Er det til højre eller til venstre, man har jo to Slags?

Jeg vil ikke fortsætte med Omtale af Terror af denne Art, men jeg vil gerne, naar Konservatismen nu begynder at tale om de trange Aar, den har haft, minde om en Tid, da Konservatismen bl. a. førte en økonomisk Terror i dette Land af en Art og en Karakter, som jeg er ganske sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby — der i Dag har den noget ubehagelige Opgave at være kommet hen i sin store Førers Stol — ikke vil forsvare et Øjeblik; den økonomiske Terror vil det ærede Medlem tage Afstand fra. Men han maa være ganske klar over, at den økonomiske Terror erindres, og den er Forklaring paa meget, naar der er Tale om, hvordan der optrædes over for Det konservative Folkeparti.

Jeg tror, vi vilde staa os ved, at Det konservative Folkeparti foretog en Nødrustning. Det var en beklagelig Handling, og en Handling, der ikke kan undskyldes, som skete, da en Tillidsmand blev overfaldet ude ved Langelandsplads. Jeg gentager: Den var ikke til at undskylde, og noget saadant maa ikke ske. Men jeg vil alligevel pege paa en Ting: At naar det kunde ske, var det, fordi den paagældende fulgte det efter min Mening baade latterlige og for almindelig Folkeforstaaelse skadelige Princip at bære et Emblem, der gav til Kende, hvad hans politiske Mening var.

Jeg vender mig her til alle Partier, hvilket Parti det saa er, og jeg siger: Jeg finder det for det første latterligt for voksne